

Oddział Krakowski PTS, Sekcja Socjologii Miasta PTS,
Social (r)Evolution Lab i Instytut Socjologii UJ
w ramach cyklu WIECZORY SOCJOLOGICZNE
zapraszają na spotkanie naukowe

z dr hab. Katarzyną Kajdanek, prof. UW

Miasta nie żyją, niech żyją miasta? Mobilność mieszkaniowa, aktywność deweloperów i lokalne polityki mieszkaniowe a śladowa reurbanizacja w Polsce (w niespodziewanych warunkach pandemii)

Moderacja: dr hab. Marta Smagacz-Poziemska, prof. UJ

**Spotkanie odbędzie się 10 grudnia 2020 r. (czwartek) o godzinie 18:00
na platformie Zoom**

<https://zoom.us/j/92857003604?pwd=cUx4WGtPNmxZV2VGUmRlcnVrZUdJUT09>

Meeting ID: 928 5700 3604

Passcode: 391130

Serdecznie zapraszamy!

Katarzyna Kajdanek - socjolożka miasta, profesora nadzwyczajna w Instytucie Socjologii (Zakład Socjologii Miasta i Wsi) Uniwersytetu Wrocławskiego. Badawczo zajmuje się przejawami procesu urbanizacji - ostatnio powrotami z osiedli podmiejskich do miasta i odrodzeniem wsi na ziemi kłodzkiej, a także kwestiami tożsamości regionalnej i lokalnej. Jest aktywna na polu stosowanych nauk społecznych - współtworzyła projekt ewaluacji społecznego oddziaływania ESK Wrocław 2016, przygotowywała raport Wrocławska Diagnoza Społeczna 2017, 2014 i 2010, wspiera badawczo procesy rewitalizacji (min. we Wrocławiu, Lesznie, Słupsku).

O wystąpieniu:

Kiedy otwarto sklepy po pierwszym marcowym *lock downie*, jednym z najbardziej obleganych sklepów była Ikea. Wielu i wiele z nas zdało sobie sprawę, że dotychczasowa organizacja mieszkań lub domów nie sprawdziła się w pandemicznych warunkach i należy się do nowych warunków dostosować wprowadzając modyfikacje w domowej przestrzeni.

Jednocześnie, w nieruchomościach zaczął się największy, od gorączki poprzedzającej kryzys 2008 roku, ruch: deweloperzy pobili rekordy sprzedażowe mieszkań w miastach (przy znacznym udziale transakcji gotówkowych), pośrednicy w obrocie na rynku wtórnym mówią o złotych żniwach na rynku domów podmiejskich i wiejskich, działki rekreacyjne i ogródki działkowe w miastach osiągnęły zawrotne ceny.

Czy obserwujemy właśnie nową falę w mobilności mieszkaniowej? Czy kierunkiem jest przepływ do czy z miast? Czy można mówić o śladowej reurbanizacji, czy nasilają się trendy suburbanizacyjne?

Moje wystąpienie to próba komentarza tych zjawisk z określonego czasu i miejsca. Badania z udziałem osób powracających z przedmieść do 6 miast w Polsce (Gdańsk, Kraków, Łódź, Poznań, Warszawa, Wrocław), przedstawicieli firm deweloperskich oraz władz miasta, rozpoczęły się przed epidemią COVID-19.

Za ogólny cel badania postawiłam sobie powiązanie perspektywy gospodarstw domowych (z uwzględnieniem karier mieszkaniowych, stylu życia, stosunku do zamieszkania w mieście i na przedmieściach) z perspektywą makro (lokalną polityką miejską, polityką mieszkaniową, lokalną jakością życia) w celu analizy interakcji i współzależności między nimi w celu lepszego zrozumienia warunków migracji powrotnych. Stawiam sobie pytania o to, w jaki sposób proces decyzyjny zachodzący w gospodarstwach domowych i zmiany w skali makro są ze sobą powiązane?; W jaki sposób polityki lokalne wpływają na tę interakcję i na bieżące ruchy w zakresie mobilności mieszkaniowej?

W wystąpieniu chciałabym omówić wybrane aspekty badań na podstawie danych pozyskanych w Krakowie.

Kontekstem mojego wystąpienia są dotychczasowe analizy migracji z miasta do strefy podmiejskiej w Europie Środkowo-Wschodniej (Swianiewicz 2018, Sykora 2007, Tosics 2003) i ich społecznych (Kajdanek 2012), przestrzennych (Mantey 2017) i ekonomicznych konsekwencji (Smutek 2012). Z przeglądu literatury przedmiotu opisującej inne miasta wschodnio-europejskie wynika, że zauważalny jest – dotąd nie badany w Polsce – proces powrotów z suburbiów do miasta (Haase 2017, Salvati 2018). Procesy powrotu do miast nie są uchwytne w polskich statystykach (brak obowiązku zgłaszania zmiany miejsca zamieszkania), jednak już się rozpoczęły i są punktowo widoczne w określonych dzielnicach wielkich miast, w wybranych inwestycjach deweloperskich.

Co ważne, powracający z osiedli podmiejskich nie wskazują na władze lokalne ani deweloperów jako na aktorów kształtujących warunki realizowania jakości życia w mieście. Decyzję o opuszczeniu suburbiów uzasadniają oni czynnikami „wypychającymi”, o charakterze ekonomicznym, kulturowym, ekologicznym oraz obserwowaną u siebie narastającą tęsknotą za „miejskością”. Tymczasem, kluczowym warunkiem udanych przeniósł jest nie tylko exodus, ale znalezienie odpowiedniego miejsca do zamieszkania w mieście, a w obecnym modelu polityki mieszkaniowej w Polsce to głównie deweloperzy budują mieszkania lub domy. Z kolei „miejskość” należy rozumieć jako efekt polityk miejskich (np. transportowej, kulturalnej, środowiskowej) kształtujących ofertę miejską adresowaną do określonych odbiorców.

Jak sugerują Kabisch, Haase i Haase (2019, 1) wciąż potrzebne są badania, aby zrozumieć "podstawy procesów i polityk rynku mieszkaniowego oraz ich wpływ na mobilność mieszkaniową i transformację przestrzeni miejskiej". Moje badania to próba wypełnienia tej luki w warunkach polskich, w porównaniu z miastami Europy Środkowej i wschodniej.